

Rambonet a Montserrat

La història. El Bruc, 1808. Gràcies a Joan Caselles, timbaler, les invictes tropes napoleòniques són vençudes pels catalans, però Napoleó exigeix el cap de l'heroi, que es assetjat per un escamot de gavatxos a través la muntanya de Montserrat.

La pel·lícula. En 1948, el tot-terreny Ignacio F. Iquino dirigia *El tambor del Bruch*; en 1982, el tot-a-cent Jorge Grau recuperava el mite i el feia repicar amb *La leyenda del tambor*; avui que Artur Mas rescabala la Generalitat per a Convergència i Unió (d'un Tripartit al sociovergent Bipartit, amb el passeirell Mascarell fent de puta Ramoneta), el publicista Daniel Benmayor (Barcelona, 1973) reviscola el tamboriner reciclant-lo al cinema d'acció anys 80, quan Rambo, de perseguit passava a perseguidor. Benmayor no té pèls als ulls convertint Montserrat, la muntanya, en l'heroïna d'aquesta cacera. Vistes aèries impressionants gravades en helicòpter de vol concèntric, uns llops afamats, la noia coratjosa, núvia del tamboriner. I un grapat de fatxendes capitanejats pel sempre *charmant* Vincent Pérez, amb un guerxo Santi Millán (sí, sí!) que va de ballester sanguinari a l'encaç del Ballesta, que, viure per veure, és el *destroyer* autòcton empastifat de carbó que imita, a més el Schwarzenegger de *Depredador...* Qui en dóna més? Jordi Gasull i Patxi Amez-

cua, guionistes d'aquest *paintball* folklòric, segur s'ho han passat te-ta jugant a escriure pel·lícules. Però on més s'han degut sentir realitzats és entabanant TV3 (no pas la nostra, sinó la de la terrible Mònica Terribas) que ha subvencionat aquest joc de rols caçadors i patrioters; a redós, poca broma!, de la muntanya sagrada. Posats a trobar algunes pegues, consignar que el Tamboriner del Bruc no du la barretina calada. Posats a trobar bondats: surts de la sala

Bruc. El desafiament

Director: Daniel Benmayor.

Intèrprets: Juan José Ballesta, Vincent Pérez, Astrid Berges-Frisbey, Santi Millán. Espanya, 2010. 96'. JC Alpicat, Lauren Lleida.

amb ganes de clavar-te, entre pit i espatlla, una bona dosi d'Aromes de Montserrat.

La imatge. Quan el tamboriner toca a sometent la muntanya pàtria, que respon amb una allau de rocs que posen fora de combat les tropes napoleòniques.

La frase. "Cada hora que passa és una punyalada al cor de França", somica Eric, el capità gal. És el cor o potser la *grandeur*?

La recomanació. Per a nacionalistes de pedra picada i amics de proeses masculines.

Revisió 30/12/10